

Vojska med Rusi in Japonci.

V Mandžuriji

si stojita nasprotnikca čisto blizu eden drugemu in vsak dan se javljajo večje ali manjše praske, v katerih so zdaj Rusi, potem zopet Japonci na boljšem. Večjih, resnih spopadov še ni bilo. Razširjeno je splošno mnenje, da se ne bode bila odločilna bitka pred spomladjo.

Port Artur.

V sredo, dne 30. p. m. se je posrečilo Japoncem zavzeti glavno utrdbo pred Port Arturjem na takozvanem griču dvestotreh metrov. Predpoldan tega dneva je naskočila japonska infanterija dvakrat ta grič, a mogla se je umakniti. Japonski general Nogi je poslal nato novo četo v ogenj. Tudi ta naskok je bil brez uspeha. Eno uro pozneje je naskočil zopet nov oddelek Japoncev grič. Rusi so ponehali streljati. Ko pa so prišli Japonci čisto blizu utrdbe, letele so iz nje, kakor dež goste krogle Rusov. Japonci so se morali umakniti. Ob 7 uri zvečer so naskočili Japonci z novimi četami zopet grič in sicer od dveh strani. Tokrat so bežali Rusi v divjem begu, ker so videli, da je vse zastoj braniti nadalje grič. V teku 24 ur je padlo 15 tisoč Japoncev. Uradna poročila javijo, da so pa ležali tudi celi kupi ruskih mrtvih vojakov, posebno na vzhodni strani griča. General Nogi je javil svojemu cesarju, da bode s pomočjo tega griča dobil v najkrajšem času Port Artur v roke. Na Japonskem je povzročilo poročilo, da so dobili Japonci ta grič v roke velikansko navdušenje. Sedaj, ko to pišemo, se trudijo Rusi dobiti na vsak način grič zopet v svoje roke, a to se jim ne bode posrečilo, ker so se Japonci na njem utrdili in imajo na njem že več svojih težkih topov.

Slika iz boja.

V Mandžuriji si stojijo predstraže Rusov in Japoncev še vedno čisto blizu nasproti. Včasih so oddaljene samo kakih 40 korakov od en druge. Ena drugo vidijo, a vendar ne streljajo. Enkrat je zaspal neki japonski vojak na straži. Neki ruski prostovolec se je splazil do njega in mu ukradel puško. Storil pa mu ni ničesar. Oba nasprotnika si hodita k enemu in istemu vodnjaku po vodo, a niti Japonci niti Rusi ne streljajo v takem slučaju. V tihih in mirnih nočeh slišijo Rusi včasih, kako se pogovarjajo japonski vojaki med seboj. Rusi se včasih vdeležijo takih pogovorov ker znajo mnogi izmed Japoncev prav dobro ruski. Sovražne straže vabijo pri takih pogovorih šaljivo ena drugo na čaj (te). Rusi zavidajo Japonce posebno za žganje, ker ga ti včasih dobijo, med tem, ko se ruskim stražam ne da. Ti prijazni prizori se seveda včasih kar nehoma spremenijo v ljut boj in obe straži začnete streljati ena na drugo in se napadate, kakor besni. Človek je pač čudna, grozna stvar!

Spodnještajerske novice.

Ptujski Nemci in slovenska deca. Jasen dokaz kako strašansko „preganjajo“ Ptujski Nemci, ali prav za prav kakor jih imenujejo klerikalni listi ptujski „nemčurji“ vse kar je slovenskega, imeli smo dne 4. t. m. v ptujskem nemškem vzgojevališču za deklice (Deutsches Mädchenheim). Obhajala se je namreč v imenovanem zavodu božična svečanost. Ob 4 popoldan se je zbralo v imenovanem zavodu mnogo odlične gospode, med njo več zastopnikov ptujskega občinskega odbora s ptujskim županom g. Ornigom vred. V veliki dvorani imenovanega zavoda bilo je postavljeno krasno okinčano božično drevesce. Krog njega stale so deklice tega zavoda a pred njim bilo je zbranih v celem 163 revnih šolskih otrok, dečkov in deklet ptujskih nemških ljudskih šol. Deklice iz vzgojevališča zapele so krasno božično pesmico, potem je zasvitalo božično drevesce v neštetihi lučih in se je razdelilo od deklic iz vzgojevališča med revne šolarčke mnogo lepih božičnih darilc, posebno seveda tople zimske obleke itd. Nadučitelj in šolovodja nemške ptujske šole se je na to s srčnimi besedami zahvalil v imenu otrokov. Povdarjal je, da se mu je zahvaliti v prvi vrsti županu Ornigu, potem ptujskemu občinskemu odboru, ptujskim mestnim šolskim svetovalcem, sploh vsem tistim, kateri so pripomogli se svojo radodarnostjo, da se je šolska mladina tako bogato obdarovala. Najtoplejo zahvalo pa mora on (govornik) izreči deklicam nemškega vzgojevališča, ker je vsaka iz med njih napravila lastnoročno več darilc, kakor obleke itd. za uboge šolarčke. In iz med teh ubogih šolarčkov je bilo več kakor dve tretjine otrok slovenskih starišev, torej slovenske dece. O ti presneti ptujski Nemci, presneti Ornig in mestni odbor, o ti presneti ptujski „nemčurji“, ki tako sovražijo Slovence in njih deco, da jih puste učiti se nemščine v ptujskih mestnih šolah, povrh pa še to deco obdarujejo prav bogato pri vsaki priložnosti. O ta presneti „Deutsches Mädchenheim“, ki se je toliko napadal od prvaške strani, in ki te lumparije povrača s tem, da izdeluje za ubogo slovensko šolsko mladino brezplačno obleko! In celo nemški Vorschuss-Verein je podelil znatno svoto za darilce! A podarili pa niso ničesar seveda ptujski slovenski prvaki! To povejte vi klerikalni lističi svojim bralcem, znabiti ti sprevidijo potem, da je radodarnost napram šolski mladini stokrat poštenejša, kakor vso politično hujskanje in kričanje vaših prvakov, na tako zvani slovensko-narodni podlagi!

Radgona. Mestni proračun za leto 1905 znese 88.968 k. 27 vin. Temu nasproti stoji 99.634 k. 04 vin. dohodkov, tako, da bode preostalo 656 k. 77 vin., ali še morda več, ker so se nektera plačila, ki jih bode mesto v letu 1905 moralo plačati, postavila v visokih zneskih v proračun. Gospodarstvo občinskega odbora je toraj zares hvalevredno.

Nesreča. Dne 11. p. m. je šel 70 let star posestnik od Sv. Vrbanja pri Ptuj v Mestni vrh v